

Resolució 722/2019, de 15 de novembre

Número d'expedient de la Reclamació: 636/2019

Administració reclamada: Direcció General de la Policia. Departament d'Interior.

Informació reclamada: Còpia d'un expedient.

Sentit de la Resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: Certament, la persona reclamant demana una "còpia autèntica" de l'expedient administratiu sol·licitat, "indexat amb còpia fefaent de tots i cadascun dels documents" que l'integren i per fonamentar aquest dret invoca l'LTAIPBG i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC). I la documentació facilitada pel Departament no reuneix aquests requisits de la sol·licitud. Ara bé: el dret d'accés a la informació pública empara l'accés a informació, no a la còpia autèntica de documents, prestació aquesta que no està prevista a l'LTAIPBG. L'article 27 LPAC regula les còpies autèntiques dels documents administratius i el dret de les persones interessades a obtenir-les, dret que s'ha de satisfer en el termini de 15 dies. Es tracta d'un dret que té un contingut (còpies autèntiques) i un procediment (òrgan competent, termini) diferents dels del dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual aquestes pretensions no són garantides pel dret d'accés a la informació i, en conseqüència, resten al marge de les competències de la GAIP. S'ha de tenir en compte, a més, que la informació facilitada per l'Administració en el marc d'un procediment oficial com és el d'accés a la informació pública s'ha de presumir veraç.

Paraules clau: Generalitat. Persona interessada. Informació pública. Còpia autèntica. Personal. Selecció. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 8 d'octubre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 636/2019, presentada per una persona que invoca la seva condició d'interessada, contra la Direcció General de la Policia (DGP) del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'1 de març de 2019 la persona reclamant, després d'invocar l'LTAIPBG i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC), demana a la Subdirecció general de Recursos humans de la DGP "còpia autèntica de l'expedient administratiu, indexat amb còpia fefaent de tots i cadascun dels documents (LPAC) actes, informes, llistats de valoració candidats, valoració competències i memòria, propostes, resolucions, actes de tràmit, ... que conformen

l'expedient administratiu del Concurs de mèrits de Responsable de relacions sindicals de la DGP, convocatòria INT/02/18”.

3. El 28 de juny de 2019 la persona reclamant fa referència a l'anterior sol·licitud i a què el concurs de mèrits del qual demana informació hauria finalitzat, invoca la mateixa normativa i reitera la petició de la mateixa informació.
4. La Reclamació presentada el 8 d'octubre de 2019 indica que les sol·licituds anteriors no haurien estat contestades per l'Administració.
5. L'11 d'octubre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Interior i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. L'11 de novembre de 2019 la GAIP rep una còpia de la documentació completa de l'expedient sol·licitat.
7. El 12 de novembre de 2019 la GAIP trasllada la documentació anterior a la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

2. Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Certament, la persona reclamant demana una “còpia autèntica” de l'expedient administratiu sol·licitat, “indexat amb còpia fefaent de tots i cadascun dels documents” que l'integren i per fonamentar aquest dret invoca l'LTAIPBG i la llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú (LPAC). I la documentació facilitada pel Departament no reuneix aquests requisits de la sol·licitud. Ara bé: el dret

d'accés a la informació pública empara l'accés a informació, no a la còpia autèntica de documents, prestació aquesta que no està prevista a l'LTAIPBG.

L'article 27 LPAC regula les còpies autèntiques dels documents administratius i el dret de les persones interessades a obtenir-les, dret que s'ha de satisfer en el termini de 15 dies. Es tracta d'un dret que té un contingut (còpies autèntiques) i un procediment (òrgan competent, termini) diferents dels del dret d'accés a la informació pública, motiu pel qual aquestes pretensions no són garantides pel dret d'accés a la informació i, en conseqüència, resten al marge de les competències de la GAIP.

Nogensmenys, en l'àmbit d'aquesta Reclamació l'Administració reclamada ha facilitat a la GAIP, i aquesta Comissió a la persona reclamant, la informació d'allò que la sol·licitud demana la còpia fefaent, motiu pel qual es pot afirmar que la sol·licitud de la que deriva la Reclamació, en la seva dimensió de sol·licitud d'informació pública, ha estat satisfeta i procedeix, per tant, finalitzar la Reclamació per la pèrdua del seu objecte. S'ha de tenir en compte, a més, que la informació facilitada per l'Administració en el marc d'un procediment oficial com és el d'accés a la informació pública s'ha de presumir veraç.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de novembre de 2019, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 636/2019 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.